

Súd: Okresný súd Bratislava I
Spisová značka: 9C/209/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1112237542
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Kelner
ECLI: ECLI:SK:OSBA1:2022:1112237542.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava I sudcom Mgr. Tomášom Kelnerom v spore žalobcu:
W. H., R. X.X.XXXX, D. Z. XXXX/XX, J., zastúpený: Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom
Kadnárova 83, Bratislava, IČO: 47 232 765, proti žalovanej: Slovenská republika, v zastúpení, ktorej
koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, IČO: 00 166 481, o zaplatenie
2 164,94 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 1 411,92 eur spolu s úrokom z omeškania 8,75 % ročne
zo sumy 1 411,92 od 10.11.2012 do zaplatenia, a to do 30 dní od právoplatnosti rozsudku.
II V prevyšujúcej časti sa žaloba zamietla.
III Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,42 %.

odôvodnenie:

1 Žalobou z 13.11.2012 sa žalobca domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie sumy 2 164,94 eur
s 8,75 % ročným úrokom z omeškania od 10.11.2012 do zaplatenia, titulom náhrady škody spočívajúcej
v trovách obhajoby v trestnom konaní sp. zn. 4T/28/2005 vedenom na Okresnom súde Poprad. Žalobu
odôvodnil tým, že uznesením vyšetrovateľa PZ Úradu inšpekčnej služby PZ Ministerstva vnútra SR,
Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, ČTS: Ú/S - 65/KOK-2004 zo dňa 27.9.2004
bolo vznesené obvinenie voči žalobcovi ako obvinenému z trestného činu prijímania úplatku a inej
nenáležitej výhody v štádiu pokusu podľa § 160 ods. 2 Trestného zákona k § 8 ods. 1 Trestného
zákona. Voči uvedenému uzneseniu podal žalobca v zákonnej lehote sťažnosť zo dňa 4.10.2004, ktorá
bola zamietnutá uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry v Prešove zo dňa 27.10.2004, pod č.:
OPv204/04. Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 25.9.2009, sp. zn. 41/28/2005 bol žalobca spod
obžaloby oslobodený. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.07.2010, sp. zn. 1 To 1/10 bolo
zamietnuté odvolanie prokurátora vojenskej obvodnej prokuratúry. Navrhovateľ bol teda právoplatne
spod obžaloby oslobodený. Počas trestného konania sa uskutočnilo viacero procesných úkonov, na
ktorých sa zúčastnil zvolený obhajca navrhovateľa, JUDr. Michal Pistorík, advokát, so sídlom Štefánikova
96/63, 058 01 Poprad. Za uskutočnené úkony bola zvolenému advokátovi uhradená odmena v celkovej
sume 2 164,94 eur. Dňa 19.06.2012 podal navrhovateľ návrh na predbežné prerokovanie nároku
na náhradu škody u odporcu. Odporca uplatnený nárok neuspokojil. V rámci zákonom stanovenej 6
mesačnej lehoty, zaslal odporca stanovisko zo dňa 02.11.2012, doručené 09.11.2012, podľa ktorého
neuznal uplatňovaný nárok navrhovateľa na náhradu škody v zmysle zákona 514/2003 Z. z. Z
uvedeného dôvodu si navrhovateľ uplatnil svoj nárok cestou súdu. (§ 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z.).
2 Žalovaná žiadala žalobu zamietnuť z dôvodu, že žalobca nepreukázal splnenie základných
predpokladov vzniku nároku na náhradu škody podľa zákona 514/2003 Z. z., a to existenciu
nezákonného rozhodnutia orgánu verejnej moci, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nimi. Generálna
prokuratúra SR tiež uviedla, že žalobcom uplatnený nárok na náhradu škody je nedôvodný, nakoľko
absentuje existencia nezákonného rozhodnutia. Vydané uznesenie o vznesení obvinenia nemožno bez

ďalšieho považovať za nezákonné, resp. za odporujúce zákonu, iba z dôvodu, že v čase jeho vydania existujúca pravdepodobnosť o spáchaní určitého skutku konkrétnou osobou sa neskôr z rôznych dôvodov nepotvrdila. Až v trestnom konaní pred súdom na podklade podanej obžaloby prokurátora možno vykonať vyčerpávajúce dokazovanie, na základe ktorého sa vina obžalovaného môže potvrdiť alebo vyvrátiť. Generálna prokuratúra tiež uviedla, že z ustálenej rozhodovacej praxe súdov tiež vyplýva, že ak si obvinený vznesenie obvinenia zavinil sám, nemá nárok na náhradu škody. Generálna prokuratúra SR namietala absenciu ďalšieho predpokladu zodpovednosti štátu za škodu a to samotný vznik škody, ktorej výšku uplatňovanú v žalobe žalobca nepreukázal. Taktiež namietala uplatňovanú výšku škody 2 164,94 eur. Žalobca bol trestne stíhaný za pokus trestného činu prijímanie úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 8 ods. 1 k § 160 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb.

3 Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom navrhovateľa, odporcu, obsahom spisu Okresného súdu Poprad sp. zn. 4T/28/2005, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 20.10.2004 žiadosťou o preddavok zo dňa 17.06.2009, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 22.06.2009, Faktúrou zo dňa 05.03.2010, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 10.03.2010, Faktúrou zo dňa 29.09.2010, príjmovým pokladničným dokladom zo dňa 06.10.2010, žiadosťou o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 18.06.2012, odpoveďou Ministerstva vnútra SR zo dňa 02.11.2012 ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav: Uznesením vyšetrovateľa PZ Úradu inšpekčnej služby PZ Ministerstva vnútra SR, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, ČTS: Ú/S - 65/KOK-2004 zo dňa 27.09.2004 bolo vznesené obvinenie voči navrhovateľovi ako obvinenému z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody v štádiu pokusu podľa § 160 ods. 2 Trestného zákona k § 8 ods. 1 Trestného zákona. Voči uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote sťažnosť zo dňa 04.10.2004, ktorá bola zamietnutá uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry v Prešove zo dňa 27.10.2004, pod č.: OPv204/04. Rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 25.09.2009, sp. zn. 41/28/2005 bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený. Uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 08.07.2010, sp. zn. 1 To1/10 bolo zamietnuté odvolanie prokurátora vojenskej obvodnej prokuratúry. Navrhovateľ bol teda právoplatne spod obžaloby oslobodený. Počas trestného konania sa uskutočnilo viacero procesných úkonov, na ktorých sa zúčastnil zvolený obhajca navrhovateľa, JUDr. Michal Pistorík, advokát. Za uskutočnené úkony bola zvolenému advokátovi navrhovateľom uhradená odmena v celkovej sume 2.164,94 eur. Dňa 19.06.2012 podal navrhovateľ návrh na predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody u žalovanej. Žalovaná uplatnený nárok neuspokojila. V rámci zákonom stanovenej 6 mesačnej lehoty, zaslal odporca stanovisko zo dňa 02.11.2012, doručené navrhovateľovi dňa 9.11.2012, podľa ktorého neuznal uplatňovaný nárok navrhovateľa na náhradu škody v zmysle zákona 514/2003 Z. z..

4 Súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 9C/209/2012-76 zo dňa 10.9.2015, a to tak, že žalobe vyhovel Odvolací súd uznesením č. k. 3Co/170/2016-132 zo dňa 31.10.2018 napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie s tým, že v ďalšom konaní bude pokračovať s Generálnou prokuratúrou SR ako orgánom štátu, ktorý zastupuje Slovenskú republiku. Súd uznesením č.k. 9C/209/2012 zo dňa 21.10.2020 ustálil okruh strán tak, že žalovanou je Slovenská republika, zastúpená Generálnou prokuratúrou Slovenskej republiky, Štúrova 2, Bratislava, IČO: 00 166 481.

5 Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti toho zákona, pri výkone verejnej moci a) nezákonným rozhodnutím, b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo d) nesprávnym úradným postupom.

6 Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

7 Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

8 Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

9 Podľa § 6 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., právo podľa odseku 1 možno priznať iba vtedy, ak poškodený podal proti nezákonnému rozhodnutiu riadny opravný prostriedok podľa osobitných predpisov. Splnenie tejto podmienky sa nevyžaduje, ak ide o prípady hodné osobitného zreteľa.

10 Podľa § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

11 V prípade uplatnenia nároku na náhradu škody v konaní pred súdom v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. je potrebné splnenie týchto kumulatívnych podmienok: 1. predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na príslušnom orgáne, ktorému nebolo vyhovené 2. nezákonné rozhodnutie, 3. vznik škody a 4. príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím a vznikom škody.

12 Nezákonným rozhodnutím je uznesenie vyšetrovateľa PZ Úradu inšpekčnej služby PZ Ministerstva vnútra SR, Odboru boja proti korupcii a organizovanej kriminalite, ČTS: Ú/S - 65/KOK-2004 zo dňa 27.09.2004, ktorým bolo vznesené obvinenie voči navrhovateľovi ako obvinenému z trestného činu prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody v štádiu pokusu podľa § 160 ods. 2 Trestného zákona k § 8 ods. 1 Trestného zákona. Voči uvedenému uzneseniu podal navrhovateľ v zákonnej lehote sťažnosť zo dňa 04.10.2004, ktorá bola zamietnutá uznesením Vojenskej obvodnej prokuratúry v Prešove zo dňa 27.10.2004, pod č.: OPv204/04. Právne účinky zrušenia tohto rozhodnutia pre nezákonnosť nastali právoplatnosťou rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 25.09.2009, sp. zn. 4T/28/2005, ktorým bol navrhovateľ spod obžaloby oslobodený, nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal. Z tohto hľadiska je preto splnená aj podmienka zrušenia nezákonného rozhodnutia príslušným orgánom pre nezákonnosť (§ 6 ods. 1 zák. č. 514/2003 Z.z.), ako aj podmienka bezvýsledného vyčerpania riadneho opravného prostriedku proti nezákonnému rozhodnutiu (§ 6 ods. 2 zák. č. 514/2003 Z.z.), nakoľko navrhovateľ podal proti uzneseniu o vznesení obvinenia sťažnosť, ktorú prokurátor zamietol ako nedôvodnú. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č.k. 4 M Cdo 15/2009 „za ústavnne konformný treba preto považovať výklad, podľa ktorého v prípade posudzovania zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú rozhodnutím o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia, zastavenie trestného stíhania, ak k takémuto rozhodnutiu došlo preto, že sa nenaplnil predpoklad o spáchaní trestného činu obvineným, má rovnaké dôsledky ako zrušenie uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia pre nezákonnosť. Právoplatnosťou rozhodnutia o zastavení trestného stíhania sa trestné konanie končí, to znamená, že zanikajú účinky rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Zastavenie trestného stíhania znamená, že výsledky trestného konania ukazujú, že nejde o trestný čin. Zároveň znamená, že podozrenie zo spáchania trestného činu sa nepotvrdilo a vyšla tak najavo nezákonnosť rozhodnutia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia. Na jednej strane je povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní vyšetrovať a stíhať trestnú činnosť, na druhej strane sa štát nemôže zbaviť zodpovednosti za postup týchto orgánov, ak sa ich postup ukáže ako mylný, zasahujúci do základných práv. V takejto situácii nie je rozhodné, ako orgány činné v trestnom konaní vyhodnotili pôvodné podozrenie, ale to, či sa ich podozrenie v trestnom konaní potvrdilo." V tomto smere Najvyšší súd Slovenskej republiky odkázal na predchádzajúcu stabilnú judikatúru (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky z 23. 2 1990 č.k. 1 Cz 6/90 publikovaný v Zbierke súdnych rozhodnutí a stanovísk, ročník 1991 a rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28.6.1993 č.k. 1 Cdo 53/92, publikovaný pod č. 10 v Zbierke rozhodnutí a stanovísk súdov Slovenskej republiky ročník 1994).

13 Zo skutkových zistení vyplynulo, že žalobca bol právoplatne spod obžaloby oslobodený. V súvislosti s trestným konaním žalobcovi vznikli trovy obhajoby, ktoré svojmu advokátovi JUDr. Michalovi Pistorikovi uhradil. Žalobcovi ako obvinenému a obžalovanému vznikli trovy podľa jeho vyúčtovania v sume 2 164,94 eur.

14 V súvislosti s účelnosťou trov súd poukazuje na skutočnosť, že žalobcovi patrí len náhrada účelne vynaložených trov určená podľa advokátskej tarify. Tento názor je vyjadrený aj v rozhodnutí zverejnenom v Zbierke rozhodnutí a stanovísk NS SR, v zmysle ktorého aj v prípade, ak nárok na náhradu nákladov vynaložených poškodeným (obvineným) na jeho obhajobu v trestnom konaní, v ktorom bol spod obžaloby oslobodený alebo trestné stíhanie voči nemu bolo zastavené, bol uplatnený podľa zákona č. 58/1969 Zb. o zodpovednosti za škodu spôsobenú rozhodnutím orgánu štátu alebo jeho nesprávnym úradným postupom, súd môže priznať len náhradu účelne vynaložených trov, výška ktorých zodpovedá tarifnej odmene advokáta určenej osobitným právnym predpisom účinným v čase robenia úkonov. (R 17/2018; uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 28. apríla 2016 sp. zn. 6 Cdo 402/2015).

15 Žalovaná namietala nesprávny výpočet úkonov právnej služby, pričom poukázala, že žalobca bol trestne stíhaný za pokus trestného činu prijímanie úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 8 ods. 1 k § 160 ods. 2 Tr. zák. č. 140/1961 Zb. Poukázala na § 15 ods. 1 písm. b) vyhlášky č. 163/2002 Z. z., v zmysle ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby pri obhajobe v trestnom konaní a zastupovaní v konaní o priestupkoch je jedna sedmina výpočtového základu, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov.

Súd vyhovel námietke žalovanej pri týchto úkonoch a pri výpočte úkonov právnej služby vzhliadol, že účelne vynaložené trovy obhajoby podľa § 15 ods. 1 písm. b) vyhlášky účinnej do 31.12.2005 v zmysle ktorej základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby pri obhajobe v trestnom konaní a zastupovaní v konaní o priestupkoch je jedna sedmina výpočtového základu, ak ide o trestný čin, na

ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, § 12 ods. 3 písm. a) vyhlášky č. 655/2004 Z. z., t. j. pri obhajobe v trestnom konaní okrem vecí podľa odseku 1 je základnou sadzbou tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby, ak ide o trestný čin, na ktorý zákon ustanovuje trest odňatia slobody, ktorého horná hranica neprevyšuje päť rokov, jedna dvanástina výpočtového základu, tieto úkony právnej služby:

- príprava a prevzatie obhajoby vrátane prvej porady s klientom dňa 11.10.2004 - tarifná odmena 64,49 eur a 4,51 eur režijný paušál,
- účasť na výsluchu obvineného dňa 13.10.2004 - tarifná odmena 64,49 eur a 4,51 eur režijný paušál,
- účasť na výsluchu svedka I. A. dňa 13.10.2004 - tarifná odmena 64,49 eur a 4,51 eur režijný paušál,
- účasť na výsluchu svedka N. N. dňa 12.11.2004 - tarifná odmena 64,49 eur a 4,51 eur režijný paušál,
- účasť na výsluchu svedka W. R. dňa 21.1.2005 - tarifná odmena 41,51 eur a 4,97 eur režijný paušál,
- náhrada za stratu času dňa 21.1.2005 - Poprad - Martin - Poprad - 33,20 eur,
- konfrontácia obv. K. K. dňa 21.1.2005 - tarifná odmena 41,51 eur + 4,97 režijný paušál,
- konfrontácia obv. Q. K. dňa 21.1.2005 - tarifná odmena 41,51 eur + 4,97 režijný paušál,
- konfrontácia obv. W. R. dňa 21.1.2005 - tarifná odmena 41,51 eur + 4,97 režijný paušál,
- konfrontácia obv. K. - N. dňa 21.1.2005 - tarifná odmena 41,51 eur + 4,97 režijný paušál,
- konfrontácia obv. K. - N. dňa 21.1.2005 - tarifná odmena 41,51 eur + 4,97 režijný paušál,
- konfrontácia obv. R. - N. dňa 21.1.2005 - tarifná odmena 41,51 eur + 4,97 režijný paušál,
- odpor proti trestnému rozkazu dňa 22.4.2005 - tarifná odmena 41,51 eur + 4,97 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 19.9.2005 - tarifná odmena 41,51 eur + 4,97 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 31.1.2006 - tarifná odmena 45,31 eur + 5,44 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 10.4.2006 (odročené bez prejednávania veci) - tarifná odmena 11,33 eur + 5,44 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 22.5.2006 (odročené bez prejednávania veci) - tarifná odmena 11,33 eur + 5,44 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 13.9.2007 (odročené bez prejednávania veci) - tarifná odmena 12,32 eur + 5,90 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 11.12.2007 - tarifná odmena 49,29 eur + 5,90 režijný paušál, + každé ďalšie dve hodiny 49,29 eur + 5,90 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 7.2.2008 - tarifná odmena 52,71 eur + 6,30 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 18.3.2008 - tarifná odmena 13,18 eur + 6,30 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 24.4.2008 - tarifná odmena 52,71 eur + 6,30 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 10.2.2009 - tarifná odmena 57,95 eur + 6,95 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 2.7.2009 - tarifná odmena 57,95 eur + 6,95 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 22.9.2009 - tarifná odmena 57,95 eur + 6,95 režijný paušál,
- hlavné pojednávanie dňa 25.9.2009 - vyhlásenie rozsudku - tarifná odmena 28,98 eur + 6,95 režijný paušál,
- verejné zasadnutie na Krajskom súde v Prešove dňa 8.7.2010 - tarifná odmena 60,11 eur + 7,21 režijný paušál,
- náhrada za stratu času dňa 8.7.2010 - Poprad - Prešov - Poprad - 36,06 eur,

spolu: 1 411,92 eur. Súd má preto za to, že účelne vynaložené trovy obhajoby sú vo výške 1 411,92 eur. Súd na základe vyššie uvedeného dospel k záveru, že žalobcovi v dôsledku trestného konania v príčinnej súvislosti vznikla škoda v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. v sume 1 411,92 eur, preto žalobe v tejto časti vyhovel a vo zvyšnej časti zamietol.

16 Žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovanú aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 8,75 % ročne počnúc dňom 10.11.2015, čo v danom prípade žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 10c nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z. z. a § 16 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., v zmysle ktorého úrok z omeškania, lehota omeškania začína príslušnému orgánu plynúť najskôr dňom oznámenia, že neuspokojí nárok na náhradu škody, alebo uplynutím šesťmesačnej lehoty na predbežné prerokovania nároku, ak súd neurčí začiatok jej plynutia neskôr.

17 O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 255 ods. 1 CSP v spojení s ustanovením § 262 ods. 1 CSP a žalobcovi, ktorý mal v konaní úspech v rozsahu 65,21 %, priznal voči neúspešnému žalovanému (ktorého úspech bol v sme 34,79 %) nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30,42 %.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré je možné podať v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Bratislava I.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).